

VÝPISKY Z PŘEDNÁŠEK PANA TOMÁŠE

Mám takovou krabici a v ní jsou různé poklady i opičárny. Není v ní žádný řád a ani systém. Ostatně, opičárny a poklady vedle sebe, vždyť je to docela normální, běžné...

Ted' jsem v ní hledal něco konkrétního a našel něco jiného. Pár výpisků z knih pana Dr. Eduarda Tomáše.

"Cesta za poznáním posledního pozorovatele (Duše, Vědomí, Boha) v nás by mohla být doopravdy velice krátká, kdyby nebylo žádných překážek v nás samých a kdybychom se spokojil s vírou, že poslední pozorovatel skutečně existuje, a potom obrátili svou vlastní pozornost či bdělost na ni samotnou. Avšak - jak známo - víry je málo, bdělost mizivá a překážky četné."

A dále je zde několik rad pana Tomáše, které mne zaujaly, oslovily (jsou to výpisky, ale někde trochu upravené, tak, jak jsem to přijímal - ale zdroj bych dohledal, bude-li třeba):

1.
Milujte Pravdu. Je věčným pramenem vaší pozornosti a vaše láska k ní se vám dříve nebo později vrátí několikanásobně ve formě milosti (zejména v pomoci na cestě).
2.
Hleďte Pravdu s nadšením. Hledáte-li ji jiným způsobem, nedojdete daleko. Aby došlo k realizaci, musíte mít stále intenzivnější oddanost pravdě a žhavou touhu po ní. Znamená to prostě upínat co nejčastěji pozornost do nitra, naplnění city oddanosti a vřelé lásky. Milujete-i přitom kohokoli jiného, obraťte vždycky tento cit do svého srdce. Předmět vaší lásky tím nebude o nic ošizen, naopak, bude mu přidáno a vám také.
3.
Žijte v míru s celým světem. Zdržujte se jakékoli formy nenávisti nebo ubližování, ať v mysli, či navenek, a to i tenkrát, máte-li k tomu důvod. Vyplatí se to, neboť Pravda je jednotou.
4.
Uvědomte si několikrát denně, že základ pozornosti je v Bohu a že tedy obrácení pozornosti proti jejímu toku je nejpřímější cestou k němu. Je to stejné, jako bychom řekli, že základ pozornosti je v bezčasovém nyní.
5.
Užívejte logiky a rozumu, ale uvědomte si, že Pravda je vyšší. Tam, kde žije Pravda, naše logika ani náš rozum nemohou proniknout. Pozornost však ano. Podrobně se intuitivnímu volání Pravdy. Nakonec je to jen ona sama, kdo vás k sobě přivede, a žádné ego, ať vaše či cizí, byt' by bylo svaté.
6.
Vaše závislosti jsou výsledkem vašich starých i současných zvyků. Odvádějí vaši pozornost jinam, než ji chcete mít. Proto je ovládejte indiferencí k nim. Jen je pozorujte. Buďte dobří a radostní, myslete na dobro a číňte dobro.
7.
Snažte se neztotožňovat se s tělem, myšlenkami ani city. *(Zde se ale nemluví o oddělení!)*
8.
Žijte stále co nejbliže vlastní podstatě. Žijte v ted' - od okamžiku k okamžiku.
9.
Vzdejte se všech ezoterních sil a nesnažte se je zvládnout. Jsou zábranou na cestě.
10.
Žijte co nejčastěji ve společnosti lidí hledajících Pravdu. *(Zde se ale nemluví o vyhýbání se jiným!)*
11.
Staňte se nezúčastněným pozorovatelem pozorovatele světa. *(Zde se ale nemluví o nezapojení!)*

12.

Na duchovní cestě pracujte trpělivě a vytrvale, ale bez zaujatosti. *(Bez usilování.)*

13.

Žijte ve světě, ale nelpěte na něm. Buďte odpoutáni od jmen a tvarů, nechte je žít jejich vlastním životem. Vy jen **buďte**. *(To neznámá, že se vzdávám darů světa, že se budu bránit pojmenovat sýkorku sýkorkou a že se budu vznášet kdesi mimo svět!)*

14.

Nikdy se s nikým nepřete, zejména ne ve věcech ducha; spory jsou jen překážkou.

15.

Nakonec poznáte, že Pravda je vším.

A z pana Tomáše jsem si vypsál i to, co si on kdysi vypsál z Maharišiho. Vypisoval jsem si to před léty ve vlaku z Popradu do Prahy. Naproti seděla holka a měla krásný nohy. Cizinka. Bylo to dílo sochaře. Nebylo možné nespočinout. Zrakem a slušně. Tenkrát mne napadlo, že to je přeci samozřejmé, co by to bylo za kluka, kdyby si nevšiml. Ale připomněl se mi kolega. Oslovují ho auta a motorky, hezké děvče mu nic neříká. Když mi ukáže krásnou motorku, řeknu že má krásný tvar, ale víc mi to neříká. To se mi tak připomnělo z lístečku s výpiskem (měla je fakt krásný - dneska je třeba už tomu jinak, ale já si je tak pamatuju z té doby - a asi taky jinak). Tož k výpisku:

"Oko postřehuje pozorované (dívčí nohy, motorku). Zrakové centrum postřehuje oko. Mysl postřehuje zrakové centrum. Osobní já postřehuje mysl. Čiré vědomí postřehuje osobní já. Pravé Já (Átman, Duše, Bůh) je čirým vědomím (Vědomím) a uvědomuje si všechny členy této řady, které jsou vůči sobě navzájem vždy vidoucím a viděným. Átman je nejzazším vidoucím. Vše ostatní je pouze předmětem jeho uvědomění. Žádný člen řady kromě Átmana (čirého vědomí) nemůže být pravým vidoucím. Átman se nemůže stát předmětem, neboť není ničím jiným postřehován.

Tohle mi tenkrát přišlo tuze objevné. Kontrolní otázka - kam až se v této řadě dostanou ony krásné dívčí nohy té cizinky?

A z pana Tomáše jsem si tenkrát vypsál také pár citovaných postřehů Fráni Drtíkova, které jsem pak za pár let našel v originálním celku:

Jsou dvě výhodná postavení:

Já jsem vše...

Vše je On...

To druhé je lepší.

Hledej Pravdu tak dlouho, až se jí staneš. Jenom se místo toho nestaň "osvícencem", který se domnívá, že ji má. To je největší nevědomost a přímo hřích proti duchu svatému. Lékem na to je pokora a zase pokora!

Zpočátku hledáš a nalézáš Boha v sobě, později sebe v Bohu. To je nesmírně důležité pro úplné odumření klamně osobnosti.

Neztácejte se ve světě a neutápějte se v jeho radostech či trampotách. *(Pozor, zde je schválně neztrácejte a neutápějte!)*

Lidé, lidé .... mravenečci...

Ticho - bytí.

A poslední vypsáný postřeh necht' je věta, pro pana Tomáše pro mne typická. Takové přání, modlitba:

Šťastny ať jsou všechny bytosti.

(mz)

(přepsáno z rukopisů v dubnu 2005)